

bruget, og derfor har det sin store Betydning, at der kan blive gjort Forsøg med de forskellige Maskiner, som komme frem. Det er jo dyrt for den enkelte Mand at gøre saadanne Forsøg, og jeg ser derfor ikke rettere, end at det er rigtigt og forsvareligt, at Staten her yder en Bevilling, som for øvrigt kun er 5,000 Kr. om Aaret; det er jo dog ikke saa stort et Beløb, der her er Tale om. — Endnu er der et Forslag fra de to ærede Medlemmer, jeg nær havde overset. Det gaar ud paa at nedsætte Bevillingen til Dyrslæger med 1,750 Kr. om Aaret. Maa jeg om denne Sag sige, at for nogle Aar siden blev der mellem den daværende Landbrugsminister og Finansudvalget truffet en Overenskomst, der gik ud paa, at efterhaanden som de Dyrslæger, der faa Tilskud, af en eller anden Grund trække sig tilbage, eller Amtet inddrog sit Tilskud til Dyrslægerne, skulde Statens Tilskud ogsaa falde bort. Ved denne Overenskomst har jeg følt mig bunden, og jeg tror ogsaa, at det er fuldt ud forsvareligt at blive staaende ved den. Det er jo dog ikke store Kapitaler, det her drejer sig om, og naar det viser sig, at vedkommende Amtskommune er villig til at ofre et mindre Beløb i denne Henseende, synes det mig, at Staten nok kan forsvare at yde et lignende Tilskud.

Jeg gaar derefter over til at omtale enkelte Spørgsmaal, som blev fremdragne af den ærede Ordfører. Der er først Spørgsmaalet om Bevillingen til en Smørprisstatistik. Her udtalte den ærede Ordfører Ønsket om, at denne Bevilling maatte blive drægen sammen med Bevillingen af de 6,000 Kr. til Mejeridriftsstatistik. Jeg vil i Anledning af de Udtalelser, den ærede Ordfører fremkom med, sige, at dette Spørgsmaal skal blive Genstand for Overvejelse. Det er jo en Selvfølge, at jeg maa indhente Erklæringer saavel fra Fællesforeningerne som fra Landhusholdningsselskabet angaaende denne Sag; det kan saa maaske lykkes at faa disse Bevillinger samlet, saaledes at det, der kan opnaas, kan blive mere tilfredsstillende, end det hidtil har været. — Angaaende Forslaget om de 14,000 Kr. til Fremme af Malkesagen henstillede den ærede Ordfører til mig at have Opmærksomheden henvendt paa Hegelunds Kontrakt med Mejeriforeningerne. Jeg skal naturligvis søge at rette mig efter den ærede Ordførers Ønske, og jeg vil sige, at for saa vidt det skulde vise sig i Tidens Løb, at den Kontrakt, Hegelund har med de jyske Mejeriforeninger, skulde

hindre ham i at udføre sin Virksomhed, saaledes at den kom hele Landet til gode, maa det jo tages under Overvejelse, hvorvidt man skal forlange, at Kontrakten hæves, eller om Bevillingen skal søges inddragen.

Den ærede Ordfører fremkom med nogle Bemærkninger om Træplantning i Hjørring med flere Amter, ligesom han ogsaa berørte Bortforpagtning af Statens Fiskevande. Det er altsammen Udtalelser, der skulle blive Genstand for nærmere Overvejelse, og paa dette Tidspunkt finder jeg ingen Anledning til at komme nærmere ind paa disse Sager. Maa jeg i Anledning af det Spørgsmaal, som blev fremdraget af den ærede Ordfører om Indførsel og Forhandling af udenlandsk Fedt, Flæsk, Smør og Æg, sige, at Sagen er Genstand for Drøftelse mellem Repræsentanter for Landbruget og Handelsstanden. Hvorvidt det vil lykkes at faa udarbejdet Forslag og fremsætte det i denne Rigsdagssamling, derom tør jeg dog ikke sige noget bestemt. — Med Hensyn til Betalingen for Dyrslægetilsynet ved Esbjerg Slakteri skal jeg ikke have noget imod at trække denne tilbage. Men jeg mener dog, at det ikke bør ske før til 1ste September dette Aar, saaledes at Forpagteren kan faa Lejlighed til at opsiges sin Kontrakt, hvis han vil det. Det drejer sig, saa vidt jeg erindrer, om et Beløb af ca. 4,000 Kr. om Aaret. Det er jo ikke saa ganske lidt, og jeg mener derfor, at det er mest hensynsfuldt mod Forpagteren at give ham Lejlighed til at sige Kontrakten op, efter at vi have sagt, at nu betaler Staten ikke Dyrslægetilsynet mere. — Om Bygholms og Vesløs Vejler er der ingen Uoverensstemmelse mellem Udvalget og mig, og jeg skal derfor ikke udtale mig nærmere om det.

Der er dog endnu et Spørgsmaal, hvorom jeg skal sige nogle faa Ord. Det blev ved en Forglemmelse forbigaaet af den ærede Ordfører. Det findes under Betænkningens Nr. 218 og angaar en Forhandling, som har været ført mellem Finansudvalget og mig om et muligt Honorar til Formændene for Kommissionerne for Tilvejebringelse af Jordlodder til Landarbejdere. Jeg skal først om denne Sag sige, at i de første Par Aar, efter at Loven om Tilvejebringelse af Jord til Landarbejdere var givet, viste der sig meget ringe Tilbøjelighed hos Landarbejderne til at søge disse Hjem. Det var ligesom Landarbejderne vare bange for at søge at faa Del i de Statslaan, som Loven hjemler.